

РЕШЕНИЕ

№ 2511

гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **935** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Бест Брендс“ ЕООД, срещу Решение от 29.12.2022г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 13-ти състав, постановено по нахд № 12583/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснато съществено процесуално нарушение – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), както и че наложеното наказание е явно несправедливо. Според касатора е приложима разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, тъй като нарушението е отстранено преди установяването му от наказващия орган, т.е. своевременно и не са настъпили вредни последици. Претендират се разноси, за което е представен списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът по касационната жалба - зам.директора на ТД на НАП-С., редовно призована, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за

неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63в от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна.

С Наказателно постановление № 653329-F643548/08.08.2022г., издадено от зам.директора на ТД на НАП-С., на дружеството е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 9940,26лв., на основание чл.182, ал.21 от Закона за данък върху добавената стойност, за нарушение по чл.124, ал.2 от същия закон.

С обжалваното в настоящето производство съдебно решение, СРС е потвърдил наказателното постановление. За да постанови своя съдебен кат, въззивният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства и въз основа на тях е обосновал правен извод за законосъобразност и правилност на оспореното наказателно постановление.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 13-ти състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право. Правилно са изяснени фактите по делото, които се споделят и от касационната инстанция.

Въпреки това е достигнал до грешни правни изводи по приложението на материалния закон.

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че процесното дружество е нарушило разпоредбите на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС, като в качеството си на регистрирано лице не е отразило данъчни фактури. в дневника за продажби за м. декември 2019 г., което съответно е довело до определяне на по-малък данък. Съгласно чл. 124, ал. 2 от ЗДДС регистрираното лице е длъжно да отрази издадените от него или от негово име данъчни документи, както и отчетите за извършените продажби по чл. 119 в дневника за продажбите за данъчния период, през който са издадени. За това нарушение е приложима нормата на чл.182, ал.1 от ЗДДС, според която регистрирано лице, което не издаде данъчен документ или не отрази издадения или получения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, което води до определяне на данъка в по-малък размер, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 1000 лв.

Същевременно, от обстоятелствената част на АУАН и издаденото въз основа на него НП е видно, че фактурите, с изключение на фактура № [ЕГН]/25.11.2020г., са

отразени в следващия данъчен период – м.01.2021г. Няма спор, че по-късното отразяване на фактурите също представлява нарушение, но за това е предвидено по-леко наказание, съобразно правилата на чл. 182, ал. 2 от ЗДДС, в която разпоредба е предвидена санкция в размер 25 на сто от определения по-малък размер данък, но не по-малко от 250 лева. Тези обстоятелства не са били обсъдени от въззивната инстанция, което е довело до неправилно приложение на материалния закон. В случая районният съд е констатирал, че НП е издадено от компетентен орган, при липса на пороци от процесуален характер, както и че кредитира изцяло представените писмени доказателства, без да направи съответни изводи относно съставомерността на вмененото на дружеството деяние и приложението на привилегирования състав на нарушението. Поради това, решението следва се отмени, делото да се върне на въззивния съд, който да прецени приложението на чл.182, ал.2 от ЗДДС. В касационното производство по реда на глава дванадесета от АПК, след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба. Последното е в съответствие с приетото Тълкувателно решение № 8/16.09.2021 г. по т. д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия на Върховния административен съд, с което е възприето становището, че районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението.

На основание чл.226, ал.3 от АПК, районният съд следва се произнесе по направените искания за разноски.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 2, т.2 от АПК, вр. с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ Решение от 29.12.2022г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 13-ти състав, постановено по нахд № 12583/2022г.

ВРЪЩА делото на Софийския районен съд за ново разглеждане от друг състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.